

วิชาสังคมศึกษา ม.2

สาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม

ศาสนพิธี

เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของศาสนา ซึ่งเกิด
จากความเชื่อความศรัทธาในหลักคำสอน การเข้าร่วมศาสนพิธี
ควรปฏิบัติให้ถูกต้อง มีความสำรวมทั้งทางกาย วาจา และใจ

การทำบุญตักบาตร

เป็นประเพณีนิยมอันดีงามของพุทธศาสนิกชน เป็นการถวายภัตตาหารแก่พระภิกษุสามเณรที่ออกมารับบิณฑบาตในตอนเช้า การตักบาตร บางทีก็เรียกว่า การใส่บาตร คือ การเอาข้าวและกับข้าวใส่ลงในบาตรของพระภิกษุหรือสามเณร

สิ่งของที่น่ามาตักบาตร ตามธรรมเนียมของชาวพุทธ
สิ่งของที่จะนำมาใส่บาตร ควรเป็นของสะอาดและบริสุทธิ์ โดย
มีธรรมเนียมปฏิบัติดังนี้

1. ควรเป็นของที่ดีกว่าที่เรารับประทานหรืออย่างน้อย
ต้องเสมอกับที่เรารับประทาน
2. ถ้าของนั้นเราจะรับประทานด้วย ใต้แบ่งส่วนที่จะ
ใส่บาตรออกก่อนแล้วจึงรับประทาน

3. หากรับประทานก่อนจะ
กลายเป็นการนำของเหลือมาถวาย
พระสงฆ์ อันเป็นกิริยาทำบุญด้วย
ความไม่เคารพ

4. ของที่นำมาใส่บาตรจะต้องไม่ผิดพระธรรมวินัย เช่น
เนื้อสัตว์ต้องห้าม ได้แก่ เนื้อเสือ เนื้องู เป็นต้น

หลักปฏิบัติในการทำบุญตักบาตร พุทธศาสนิกชนที่จะ
ทำบุญตักบาตรตามปกติประจำวัน นิยมปฏิบัติกันทั่วไป ดังนี้

1. ตื่นแต่เช้าจัดเตรียมอาหารและสิ่งของที่จะใส่บาตร

2. แต่งกายเรียบร้อยพองาม พระสงฆ์ออกบิณฑบาตจะไม่สวม
รองเท้า ผู้ใส่บาตรจึงถอดรองเท้า เพื่อแสดงความเคารพต่อพระสงฆ์

3. นำอาหารออกไปยืนรอหน้าบ้าน ขณะที่รอพระสงฆ์พึงตั้งใจ
ว่าเราจะทำบุญใส่บาตรแก่พระภิกษุสามเณรในพระพุทธศาสนาไม่
เฉพาะเจาะจงรูปใดรูปหนึ่ง

4. ขณะตักบาตรควรรออยู่ในอาการอันสงบ ไม่ชวนพระสนทนา เช่นอย่าถามว่าท่านชอบอาหารประเภทนั้นประเภทนี้หรือไม่ วันหลังจะนำมาถวาย เพราะพระจะฉันอาหารที่ผู้ถวายระบุชื่อไม่ได้ ถือว่าผิดวินัยสงฆ์

5. การถวายดอกไม้รูปเทียน ถ้าเป็นชายส่งถวายด้วยมือ ถ้าเป็นหญิงรอให้พระปิดฝาบาตรแล้ววางลงบนฝาบาตร

6. เมื่อตักบาตรเสร็จแล้ว ยืนตรงหรือนั่งลงยกมือไหว้

7. ตามธรรมเนียมชาวพุทธ หลังจากตักบาตรแล้วนิยมกรวดน้ำอุทิศส่วนกุศลให้แก่บรรพบุรุษ

การถวายภัตตาหาร

ภัตตาหาร คือ อาหารที่นำมา

ถวายพระสงฆ์ ในพีทำบุญทำงาน

มงคลและงานอวมงคล ชาวพุทธ

นิยมจัดพีให้มีการถวายภัตตาหาร

ด้วย เพราะเป็นคตินิยมปฏิบัติให้

ครบตามวิธีการทำบุญที่เรียกว่า บุญกิริยาวัตถุ มี 3 ประการ คือ

ทาน ศีล ภาวนา

การถวายภัตตาหารแด่พระสงฆ์ ซึ่งอาจกระทำได้ 2 วิธี คือ

1. กระทำที่บ้านของเจ้าภาพ คือ นิมนต์พระสงฆ์มาฉัน
ภัตตาหารที่บ้าน

2. กระทำที่วัด โดยการนำอาหารไปถวายพระสงฆ์ที่วัด

ในปัจจุบันชาวบ้านโดยเฉพาะในเมืองถูกจำกัดด้วยเวลา
มักนิยมย่นเวลามาทำพร้อมกันในวันเดียว คือ เจริญพระพุทธ
มนต์และเลี้ยงพระเช้า (ฉันเช้า) หรือเจริญพระพุทธมนต์และ
เลี้ยงพระเพล (ฉันเพล)

วิธีปฏิบัติในการถวายภัตตาหาร มีหลักปฏิบัติทั่วไปดังนี้

1. การจัดเตรียมอาหาร ทายกหรือเจ้าภาพควรจัดเตรียมอาหารที่จะถวายใส่ภาชนะให้เสร็จเรียบร้อยก่อน ทั้งกรณีที่จะจัดเป็นสำรับและไม่จัดสำรับ
2. หากเป็นการถวายภัตตาหารเช้า ควรจัดเตรียมอาหารใส่บาตรสำหรับเป็นอาหารเพลด้วย
3. เมื่อพระสงฆ์นั่งประจำที่ฉันแล้ว ช่วยกันประเคนอาหารหรือสำรับ

4. คอยดูแลและอำนวยความสะดวกแก่ท่าน

5. เมื่อพระสงฆ์ฉันอาหารคาวเสร็จแล้วจึงถวายอาหารหวาน

6. เมื่อนั้นเสร็จและพระสงฆ์เข้าประจำที่เรียบร้อยแล้วถวาย

ดอกไม้ ธูป เทียน และเครื่องไทยธรรม

7. เคารยิมรับพรจากพระสงฆ์ พระสงฆ์อนุโมทนา (ให้พร)

เจ้าภาพกรวดน้ำอุทิศส่วนกุศลและต่อด้วยการรับน้ำพุทธมนต์ เป็น

อันเสร็จพิธี

การถวายสิ่งของสำหรับพระสงฆ์

สิ่งที่ควรแก่พระสมณบริโภค การให้สิ่งของแก่พระสงฆ์ เรียกว่า การถวายทาน คือการถวายวัตถุที่ควรให้เป็นทาน เรียกว่า การถวายทาน คือ การถวายวัตถุที่ควรให้เป็นทาน เรียกว่า ทานวัตถุ จำแนกไว้ 10 ประการ คือ

1. **อन्नัง** คือ ภัตตาหารหรืออาหาร รวมของกินทุกชนิดที่ควรแก่พระสงฆ์

2. **ปานัง** คือ น้ำ หมายถึง น้ำผลไม้ เครื่องดื่มอันควรแก่พระสงฆ์ และเครื่องประกอบที่ใช้ปรุงเป็นเครื่องดื่ม

3. วัตถุ คือ ผ้า เครื่องนุ่งห่มและ
เครื่องใช้จำพวกผ้าทุกชนิด

4. ยานะ คือ ยานพาหนะ อุปกรณ์
เครื่องช่วยให้ไปมาสะดวก รองเท้าและร่มก็
จัดอยู่ประเภทนี้

5. มาลา คือ ดอกไม้ เครื่องบูชาทั้งที่ร้อยเป็นพวง หรือจัดแต่งให้
สวยงาม หรือดอกไม้ธรรมา

6. คันธะ คือ เครื่องหอมถึงรูปเทียนบูชาพระ แต่มุ่งถึงเครื่องหอม
ประเภทสมุนไพรที่มีผลในทางเป็นยา ไม่ใช่เครื่องหอมประเภทเครื่องสำอาง

7. วิเลปนะ คือ เครื่องทา หมายถึงเครื่องสุขภัณฑ์สำหรับชำระร่างกายให้สะอาดรวมทั้งน้ำมันทานวดเส้นแก้ปวดเมื่อย ไม่ใช่เครื่องทาประเภทประเทืองผิว

8. เสยยะ คือ เครื่องนอนอันควรแก่พระสงฆ์ เช่น โตะ เก้าอี้ เตียง ตั่ง ตู้ เครื่องปูลาด เป็นต้น

9. อาสวณะ คือ ที่พักอาศัย เช่น กุฏิ วิหาร อาคาร สถานที่ เป็นต้น

10. ปทีเปยยะ คือ เครื่องตามประทีป หมายถึง เครื่องหรืออุปกรณ์ให้แสงสว่าง

สิ่งที่ไม่ควรแก่สมณบริโภค พุทธศาสนิกชนควรระมัดระวัง

ในการถวายสิ่งของพระสงฆ์เพราะหากถวายสิ่งของบางอย่างแก่
ท่าน นอกจากจะเป็นการไม่เคารพแล้ว ยังทำให้พระสงฆ์ต้องโทษ
คือผิดพระวินัยที่ห้ามไว้ไม่ให้พระสงฆ์รับอีกด้วย

ของใช้ที่ไม่ควรถวาย เช่นเครื่องแต่งตัวเครื่องประดับต่างๆ

โดยเฉพาะของสตรี เพราะเป็นสิ่งที่ไม่สมควรแก่พระสงฆ์ และสิ่ง
อื่น ๆ อีก เช่นเครื่องประหารหรืออาวุธ ยาพิษ เครื่องชั่ง ตวง วัด
(สำหรับโกง) สิ่งเสพติดทุกชนิด เป็นต้น

การถวายสังฆทานและเครื่องสังฆทาน

สังฆทาน คือ การให้แก่พระสงฆ์โดยไม่เจาะจงบุคคลหรือพระที่จะรับ การถวายปัจจัยสี่แก่พระภิกษุสามเณร โดยไม่เจาะจงว่าพระรูปนั้น พระรูปนี้จัดเป็นสังฆทานโดยแท้ แม้จะเป็นการถวายเพียงรูปเดียวก็ตาม แต่ถ้าหากมีการระบุผู้รับว่าเป็นใคร แม้จะถวายแก่พระภิกษุสามเณร 4 รูปหรือหลายรูปอย่างนี้ไม่จัดว่าเป็นสังฆทาน **ดังที่พุทธเจ้าตรัสว่า...**

“ทานที่ให้เจาะจงเรากล่าวว่าเป็นปาฏิบุคลิกทาน ปาฏิบุคลิกทานใด ๆ จะมีผลเท่าสังฆทานไม่ได้เลย”

สังฆทานเป็นทานที่มีอานิสงส์มาก
ที่สุดในบรรดาทานทั้งหลาย จัดเป็นทานที่
บริสุทธิ์เพราะเป็นการให้ปันสิ่งของของ
ตนเองแก่ผู้อื่นโดยไม่เฉพาะเจาะจง แต่ให้
เป็นของส่วนรวม หรือให้เป็นของ
ส่วนกลาง หรือให้เป็นสาธารณประโยชน์
ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า “ทานที่ถวายแก่สงฆ์ มีอานิสงส์มากกว่า
ทานที่ถวายเจาะจงแก่ภิกษุรูปใดรูปหนึ่ง

หลักในการถวายสังฆทาน ของที่ถวายสังฆทาน มี
หลักเกณฑ์ทั่วไปดังนี้

(1) ของที่จะถวายสังฆทาน ได้แก่ บัจจัย 4 หรือจะเป็น
อะไรก็ได้ที่ควรแก่การใช้สอยของพระสงฆ์ และไม่ขัดพระวินัย
จะมีจำนวนมากน้อยขึ้นอยู่กับศรัทธา

(2) ผู้รับ ต้องไม่เจาะจงพระสงฆ์ที่จะรับ ผู้รับจะเป็นพระ
รูปใดก็ตาม ผู้ถวายก็ต้องตั้งใจอุทิศถวายด้วยความเคารพ

(3) โอกาสหรือเวลาในการถวาย

สังฆทาน สามารถถวายได้ทุกโอกาส เช่นเดียวกับการทำบุญทั่วไป ต้อง แยกแยะให้ถูก ถ้าเป็นอาหารหรือของ กินควรถวายก่อนเที่ยง

(4) สถานที่ถวายสังฆทาน จะเป็นที่บ้านทายกหรือที่วัด

หรือในขณะที่ท่านออกบิณฑบาตก็สามารถทำได้ ขึ้นอยู่กับความ สะดวกและความประสงค์ของทายกผู้ถวาย

10 ของสิ่งมทาน ที่ถวายแล้ว พระได้ประโยชน์

1 เครื่องเขียน และ
อุปกรณ์การเรียน

6 ยารักษาโรค

2 มิดโกน

7 ผ้าขนหนูสีสุภาพ

3 ผ้าไตรจีวร

8 เครื่องใช้ไฟฟ้า
และอุปกรณ์
คอมพิวเตอร์

4 หนังสือธรรมะ
สารคดี นิตยสาร
หรือหนังสือ
ที่ให้ความรู้อื่นๆ

9 แชมพู
สระผม

5 รองเท้า

10 ผลิตภัณฑ์
และชุดอุปกรณ์
ทำความสะอาด

◆ สิ่งมทานที่ดี ควรเป็นของที่พระสงฆ์ได้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง และพิจารณาแล้วว่ามีคุณภาพดี ◆

ชวนคุณมาจัดของถวายสังฆทาน

จัดของถวายสังฆทานกันเถอะ

เอ๊ะ...ถวายสังฆทานแบบไหนได้บุญเยอะๆ

อ้อ...จัดชุดสังฆทานเองใจพระได้ใจของมีประโยชน์ เพราะบางที่มีของหมดอายุในถังที่ขายกันด้วยนะ

“การทำบุญ ทำเมื่อไรก็ได้บุญ ทั้งการทำความดี การช่วยเหลือผู้อื่น การเลี้ยงพระ ตักบาตร ถวายจตุปัจจัยแก่พระสงฆ์” ก็ล้วนทำให้เราอิ่มเอิบใจทั้งนั้น

เจ้าพระชานี้ชวนคุณมาจัดสังฆทานถวายพระองค์เองได้ เพราะว่า

1. สิ่งของที่อยู่ในสังฆทานสำเร็จรูปที่จำหน่ายโดยทั่วไปเกินกว่าครึ่ง เป็นของที่พระนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย
2. การจัดสังฆทานเองนอกจากจะได้ของที่เกิิดประโยชน์แน่นอนแล้ว เรายังสามารถคุมค่าใช้จ่ายได้อีกด้วย
3. หลีกเลี้ยงสิ่งของที่คนชอบถวายจนพระใช้ประโยชน์ไม่ทันจนเหลือล้นวัดได้

พระได้ประโยชน์จากสิ่งของที่เรากำทาบให้ท่าน ยิ่งของที่เราให้สามารถใช้ประโยชน์ได้มากบุญก็จะเกิดมากตามไปด้วย แต่ถ้าของที่อยู่ในสังฆทานหาประโยชน์ไม่ได้ สังฆทานก็จะกลายเป็นขยะล้นวัดไปนะ

1

(สบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ยาสระผม)

2

(ผงจกฟอก)

3

(ผ้าอาบน้ำฝน)

4

(โบมิตโกน)

5

(ข้าวสาร/อาหารแห้ง)

6

(ยาสามัญประจำบ้าน)

7

(ไฟฉาย)

8

(อุปกรณ์เครื่องครัว)

9

(อุปกรณ์ทำความสะอาด)

10

(อุปกรณ์เครื่องเขียน)

ระเบียบการปฏิบัติ

1. เมื่อพระสงฆ์มาพร้อม ประเคนเครื่องรับรอง
พระสงฆ์และนำภัตตาหารมาวางตรงหน้า
2. จุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย (หากได้เตรียมไว้)
3. กล่าวคำบูชาพระรัตนตรัย
4. อาราธนาศีลและรับศีล

5. กล่าวคำถวายสังฆทาน หากผู้ถวายมีหลายคน ให้
หัวหน้าเป็นผู้นำกล่าวถวายเป็นวรรคๆ ให้ผู้อื่นว่าตาม ซึ่งจะ
กล่าวถวายเฉพาะคำบาลีหรือทั้งคำบาลีและคำแปลก็ได้

6. ขณะกล่าวถวายพระสงฆ์จะพนมมือขึ้น พอผู้ถวาย
กล่าวจบพระจะรับว่า สาธุ

7. ประเคนภัตตาหารและของบริวาร (ถ้ามี) แต่พระสงฆ์

8. พระสงฆ์สวดคำอนุโมทนา

คำถวายสังฆทาน

โม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส (ว่า 3 จบ)

อิมานิ มยฺ ภนุเต ภตฺตานิ สปริวารานิ ภิกฺขุ สงฺฆสฺส โอโณชยาม สาธุ โน
ภนุเต ภิกฺขุ สงฺโฆ

อิมานิ ภตฺตานิ สปริวารานิ ปฏิกุคฺคณาตุ อมฺหากํ ทีฆรตฺตํ หิตาย สุขาย

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายภัตตาหาร พร้อมด้วย
เครื่องบริวารเหล่านี้แด่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับภัตตาหารพร้อมด้วยเครื่อง
บริวารเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย
ตลอดกาลนานเทอญ

การจัดและการถวายเครื่องไทยธรรม

ไทยธรรม หรือบางที่เรียกว่า ไทยทาน แปลว่าสิ่งของที่ควรให้ หมายถึงสิ่งของที่เหมาะสมแก่การที่นำไปถวายพระ เพราะพระสงฆ์ดำรงชีวิตภายใต้กรอบของพระวินัย ไม่สามารถจะรับใช้สิ่งของได้ทุกอย่างเหมือนชาวบ้านทั่วไป ดังนั้นของที่จะนำมาถวายพระจึงต้องไม่ขัดกับพระวินัย

ไทยธรรม หรือเรียกอย่างหนึ่งว่าปัจจัย 4 คือ

1. เครื่องนุ่งห่ม ได้แก่ เครื่องผ้า ซึ่งควรเป็นผ้าที่เหมาะสม

ควรแก่พระภิกษุสามเณรใช้สอยเช่น ผ้าเหลือง หรือสีขาว สีกักรัก
เป็นต้น

2. เครื่องขบฉัน ได้แก่ อาหารคาวหวานและเครื่องดื่ม

ยกเว้นเครื่องดอกของเมาสิ่งเสพติดให้โทษทุกชนิด เครื่องดื่ม
ประเภทสุก้าลัง บุหรี่ เป็นต้น จัดอยู่ในกลุ่มที่ไม่ควรแก่การถวาย
พระภิกษุสามเณร

3. เครื่องอุปการณ์ที่อยู่อาศัย ได้แก่ โต้ะ เก้าอี้ เสื่อ มุ้ง หมอน รวมทั้งเครื่องชำระ เช่น สบู่ถูตัว ยาตีฟ้าง ผงซักฟอก กระดาษชำระ

4. เครื่องยารักษาโรค ได้แก่ ยาประเภทต่างๆ รวมทั้งเภสัช 5 คือ เหนยโส น้ำมัน น้ำผึ้ง น้ำอ้อย

การจัดเครื่องไทยธรรม ถือหลักปฏิบัติไปดังนี้

1. การประหยัด ไม่แสดงอาการโอ้อวดถึงสถานภาพ

ทางเศรษฐกิจ

2. ประโยชน์ เป็นประโยชน์แก่พระสงฆ์ผู้รับ

3. ความถูกต้อง ไม่ขัดกับพระวินัย

4. ความเหมาะสมแก่การบริโภคใช้สอยของพระสงฆ์

การถวายผ้าอาบน้ำฝน

ประวัติความเป็นมา ตามประวัติเล่าว่า เดิมพระพุทธเจ้าทรงอนุญาตให้พระภิกษุใช้ผ้าได้เพียง 3 ผืนเท่านั้น คือ ผ้านุ่งหรือผ้าสบง (อันตราวาสก) ผ้าห่มหรือผ้าจีวร (อุตราสงค์) และผ้าพาดบ่า หรือผ้าคลุมชั้นนอก (สังฆาฏิ) ซึ่งใช้ห่มซ้อนจีวรในฤดูหนาวได้ รวมเรียกว่า ไตรจีวร โดยที่ยังไม่อนุญาตให้ใช้ผ้าอาบน้ำฝน

วันหนึ่งฝนตก นางวิสาขาให้สาวใช้ไปนิมนต์พระมาฉัน
ภัตตาหารที่บ้าน พบพระภิกษุเปลือยกายอาบน้ำฝน เข้าใจว่าเป็น
อาชีวก (ชีเปลือย) ไม่ใช่พระภิกษุ จึงกลับมากบอกนางวิสาขาว่าไม่
พบพระภิกษุในวัด นางวิสาขาทราบว่า เป็นพระภิกษุ จึงกราบทูล
พระพุทธเจ้าเพื่อขอถวายผ้าสำหรับผลัดเปลี่ยนเวลาอาบน้ำแก่
พระภิกษุ พระพุทธเจ้าทรงอนุญาตให้พระสงฆ์รับผ้าได้เพิ่มหนึ่ง
ผืนตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

นางวิสาขากราบทูลพระพุทธเจ้าเพื่อขอถวายผ้าอาบน้ำฝน
สำหรับผลัดเปลี่ยนเวลาอาบน้ำแก่พระภิกษุ

ระเบียบพิธีปฏิบัติในการถวายผ้าอาบน้ำฝน มีระเบียบพิธีปฏิบัติดังนี้

1. ในวันกำหนดถวายผ้าอาบน้ำฝน พระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกาพร้อมกันในสถานที่ที่กำหนด มีการทำวัตรสวดมนต์ บูชาพระรัตนตรัย อาราธนาศีลและรับศีล

2. พระสงฆ์แสดงพระธรรมเทศนาเรื่องอานิสงส์การถวายผ้าอาบน้ำฝน

3. นำผ้าอาบน้ำฝนวางไว้

ด้านหน้าพระสงฆ์ หัวหน้าทายก
นำกล้าวคำถวายผ้าอาบน้ำฝน

4. ในระหว่างการกล้าวคำ

ถวายพระสงฆ์จะประนมมือ พอ
จบคำกล้าวถวายแล้วพระสงฆ์
จะรับพร้อมกันว่า สาธุ แล้วนำ
ผ้าประเคนพระสงฆ์

5. พระสงฆ์อนุโมทนาและให้
พร อุบาสก อุบาสิกา กรวดน้ำ
และรับพร เป็นเสร็จพิธี

คำถวายผ้าอาบน้ำฝน

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส (ว่า 3 จบ)

อิมานิ มยํ ภนุเต วสุตฺติกสาฎฺฐิกานิ สปริวารานิ ภิกฺขุสงฺฆมฺสฺส

โอโณชยาม สาธุ โน ภนุเต ภิกฺขุสงฺโฆ อิมานิ วสุตฺติกสาฎฺฐิกานิ สปริ

วารานิ ปฏิคฺคณฺหาตุ อมฺหากํ พีฆรตฺตํ หิตาย สุขาย

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายของน้อมถวายซึ่งผ้าอาบ

น้ำฝน พร้อมทั้งบริวารเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์ เพื่อ

ความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดกาลนาเทอญ

การทอดกฐิน

กฐิน เป็นภาษาบาลี แปลว่า ไม้

สะดึง ในมัยก่อนการตัดยับไตรจีวรถือเป็น
เรื่องใหญ่และสำคัญ เนื่องจากไม่มีเครื่อง
จักช่วยเย็บและไม่มีร้านขายผ้าสำเร็จรูป

เหมือนปัจจุบัน การทำจีวร สงบ หรือสังฆาฏิแต่ละผืน ต้องอาศัย
พระสงฆ์ครั้งละหลาย ๆ รูปช่วยกันทำ โดยจึงผ้ากับไม้สะดึงให้ตั้ง
ก่อนแล้วจึงตัดเย็บ

ประวัติความเป็นมา ในสมัยพุทธกาล มีพระภิกษุ
จำนวน 30 รูป เดินทางเพื่อมาเฝ้าพระพุทธเจ้า แต่ไม่ทันถึง
ก็ได้เวลาเข้าพรรษา ก่อน จึงต้องแวะจำพรรษาในวัดระหว่าง
ทาง เมื่อออกพรรษาแล้วต่างก็รีบออกเดินทางมาเฝ้า
พระพุทธเจ้า แต่เนื่องจากเพิ่งหมดฤดูฝน พื้นดินยังเปียก
เปื้อนด้วยโคลนตม จำให้จิวรของพระภิกษุเหล่านั้นเปราะ
เปื้อนเลอะเทอะ

พระพุทธเจ้าทรงเห็นความลำบากของภิกษุสงฆ์ จึงมี
บรมพุทธานุญาตให้ภิกษุที่จำพรรษาครบไตรมาส (3 เดือน) รับ
ผ้ากฐินก่อนจึงเที่ยวไปที่ไหน ๆ ได้ อีกเหตุผลหนึ่งก็เพื่อให้หมด
ฤดูฝนก่อนจะได้เดินทางไปไหนได้อย่างสะดวก

ทอดกฐิน หมายถึง การนำผ้ากฐินไปวาง (ทอด แปลว่า วาง)

ไว้ต่อหน้าพระภิกษุสงฆ์อย่างน้อย 5 รูป ที่ได้อยู่จำพรรษามาครบ 3 เดือนโดยมิได้ตั้งใจว่าจะถวายแต่พระสงฆ์รูปใดรูปหนึ่ง ขึ้นอยู่กับว่าท่านจะมอบหมายกันเอง

บุญกฐิน ๕๘

มหาบุญยิ่งใหญ่, บุญพลิกชีวิต

ขอเชิญร่วมเป็นเจ้าภาพ ตามกำลังศรัทธา

เพื่อร่วมสมทบทุนเพื่อก่อสร้างอุโบสถ

อาหิสังส์ :

การทอดกฐินเป็นบุญที่มีอานิสงส์มหาศาล
บุญจากการทอดกฐินเป็นบุญพิเศษ ที่ทำได้ยากกว่าบุญอื่น

วัตถุประสงค์

1. การทอดกฐินถือว่าเป็นการทำบุญที่มีอานิสงส์มากยิ่งขึ้นกว่าการทำบุญอื่นๆ เพราะหาโอกาสทำได้ยาก จัดเป็นกาลทานทานที่ถวายตามเวลาที่กำหนดแน่นอนปีละครั้ง ซึ่งแตกต่างจากการทำบุญอย่างอื่นซึ่งจะทำเมื่อใดก็ได้

2. เพื่ออุปถัมภ์บำรุงพระพุทธศาสนาและสงเคราะห์พระสงฆ์ให้ไม่ต้องลำบากในการแสวงหาผ้ามาทำจีวรเครื่องนุ่งห่มพลัดเปลี่ยนชุดเดิมที่เก่าคร่ำคร่า เพราะใช้มาแรมปี

3. เพื่อช่วยสงเคราะห์ให้พระสงฆ์ได้รับสิทธิ (อานิสงส์)

ตามที่พระพุทธเจ้าทรงอนุญาต คือเดินทางไปในหนไม่ต้องนำ
ไตรจีวรไปครบทั้ง 3 ผืนเป็นต้น

4. เพื่อสืบสานประเพณีที่ดั่งามทางพระพุทธศาสนา

รักษาพระพุทธานุญาตเรื่องกฐินให้ดำรงอยู่ตลอดไป และเพื่อ
อำนวยความสะดวกแก่พระสงฆ์และพุทธศาสนิกชนทั้งหลายใน
ภายหลัง

5. เพื่อเปิดโอกาสให้พุทธศาสนิกชนได้เข้าร่วมทำบุญ บำเพ็ญกุศลร่วมกัน ตามหลักคำสอนเรื่องบุญกิริยาวัตถุ คือ ทาน ศีล ภาวนา

กฐินสร้างโบสถ์๒๕๕๙

วันเสาร์ที่ ๒๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ทอดถวาย ณ วัดหนองไถ่
ต.สันป่ายาง อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

อานิสงส์บุญแห่งกฐิน เป็นการทำบุญที่พิเศษสุดเหนือสิ่งอื่นใด...ด้วยว่าเป็นทั้ง “กาลทาน” และ “สังฆทาน

สนใจร่วมทำบุญ โทร.๐๕๓-๓๗๔๓๑๑ และ ๐๕๓-๓๗๔๔๘๘-๙ เว็บไซต์ www.watnongkhai.com เฟซบุ๊กแฟนเพจ : วัดหนองไถ่

การทอดผ้าป่า

ผ้าป่า หมายถึง ผ้าที่ไม่มีเจ้าของ วางทิ้งในป่าช้า หรือพาดอยู่ตามกิ่งไม้ในป่าทั่วไป ซึ่งเป็นผ้าที่ถูกทิ้งไว้จริงๆ เพราะในสมัยนั้นพระพุทธรูปศาสนายังไม่แพร่หลาย ไม่มีผู้ถวายเหมือนในสมัยนี้ ภายหลังมีผู้เลื่อมใสมากขึ้น จึงนำผ้าไปทอดไว้ในป่า ดังนั้น คำว่าทอดผ้าป่า จึงหมายถึง การนำผ้าไปวาง (ทอดแปลว่า วาง) หรือไปพาดไว้ในป่า

ประวัติความเป็นมา ประเพณีการทอดผ้าป่ามีมาแต่
ครั้งสมัยพุทธกาล โดยในสมัยนั้นพระพุทธเจ้ายังมิได้ทรง
อนุญาตให้พระภิกษุสงฆ์รับผ้าไตรจีวรจากชาวบ้าน เพียง
แต่ทรงอนุญาตให้แสวงหาผ้าบังสุกุล คือ ผ้าที่เปื้อนฝุ่น เศษ
ผ้าจากกองขยะ หรือผ้าห่อซากศพที่เข้าทิ้งไว้ตามป่าช้า
นำมา ซัก ฟอก ย้อมด้วยสีเปลือกไม้ ตัดเย็บสำหรับใช้สอย
นุ่งห่ม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อช่วยสงเคราะห์หมีให้พระภิกษุสงฆ์เกิดความลำบากในการเที่ยวแสวงหาผ้าบังสุกุลมาเป็นเครื่องนุ่งห่มผ้าที่ชาวบ้านถวายโดยตรง
2. เพื่อช่วยให้พระสงฆ์ผู้ถือผ้าบังสุกุลเป็นวัตร คือการถือการนุ่งห่มเฉพาะผ้าบังสุกุลเท่านั้น ไม่นุ่งห่มผ้าที่ชาวบ้านถวายโดยตรง

3. เพื่อรักษาและสืบทอด

ขนบประเพณีการทำบุญทอดผ้าป่า
ให้คงอยู่ตลอดไป

4. เพื่อทำบุญบำเพ็ญกุศล

ตามหลักคำสอนเรื่อง ทาน คือ
ภavana อันเป็นการแสดงออกซึ่ง
ความบริสุทธิ์ทางใจที่จะทำบุญสร้าง
กุศล ขจัดขจัดเกล้ากิเลสในใจ

การกรวดน้ำ

กรวดน้ำ คือ การตั้งใจอุทิศ
บุญกุศลให้แก่ผู้ล่วงลับ พร้อมไปกับ
การหลั่งรินน้ำเป็นเครื่องหมาย และ
เป็นเครื่องรวมกระแสน้ำจิตที่ตั้งใจ
อุทิศให้เนืองแน่น

ประวัติความเป็นมา

การกรวดน้ำได้มีมาตั้งแต่ครั้งสมัยพุทธกาลพระ

เจ้าพิมพิสารได้ถวายเวฬุวัน (สวนไผ่) เป็นที่ประทับ การ

ถวายสวนไผ่ครั้งนั้น พระเจ้าพิมพิสารได้แสดงกริยาแก่ให้

โดยการหลั่งน้ำลงสู่พื้นดิน และต่อมาที่ประทับนี้เรียกว่า

วัดเวฬุวันหรือ เวฬุวนาราม นับเป็นวัดแห่งแรกใน

พระพุทธศาสนา

พระเจ้าพิมพิสารได้ถวายอุทยานสวนป่าไผ่ คือ พระเวฬุวัน
(วัดแห่งแรก) ให้เป็นที่พำนักของพระพุทธเจ้าและพระสาวก

วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อแสดงกริยาทำให้ หมายความว่า ของบางอย่างถ้าเป็นของใหญ่โต ไม่สามารถยกหิ้วยื่นให้กันได้ ก็นิยมกรวดน้ำให้กัน
- (2) เพื่อตั้งความปรารถนา คือ เป็นการแสดงออกถึงการอธิษฐานจิตในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
- (3) เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้ผู้ตาย ซึ่งเป็นประเพณีของชาวพุทธที่นิยมทำกัน โดยถือว่าน้ำที่ใสบริสุทธิ์เปรียบเหมือนน้ำใจที่บริสุทธิ์สะอาดของคนเราอาการที่หลังน้ำลงเปรียบเหมือนสายใจที่หลังไหลออกมาให้ปรากฏแก่คนทั้งหลาย

การบริหารจิตและการเจริญปัญญา

การสวดมนต์แปลและแผ่เมตตา

การสวดมนต์ถือเป็นกิจวัตรของชาวพุทธ เพราะนอกจากจะเป็นอุบายทำจิตให้สงบเป็นสมาธิแล้วยังเป็นการนำมาซึ่งความเป็นสิริมงคลแก่ชีวิตด้วย

ชาวพุทธเมื่อสวดมนต์จบแล้วมักจะตามด้วยการแผ่เมตตา เพราะถือกันว่าการสวดมนต์เป็นการทำความดีเฉพาะตน คือ ทำจิตของตนให้เกิดความสงบ เพราะขณะสวดมนต์ต้องทำใจให้เป็นสมาธิระแวดระวังจิตตนเองไปตามเนื้อหาในบทสวดมนต์

การสวดมนต์แปล

หมายถึง การนำบทสวดต่างๆ ที่แปลจากภาษาบาลีเป็นภาษาไทยมาสวดสาธยาย อันที่จริงบทสวดมนต์ต่างๆที่เราสวดกันนั้น ก็คือหลักคำสอนของพระพุทธเจ้านั่นเอง เพื่อให้ได้ประโยชน์จากการสวดมนต์ยิ่งขึ้น จึงได้มีการแปลเป็นภาษาไทยและนำมาสวดสาธยาย กล่าวได้ว่าการสวดมนต์แปลเป็นวิธีการเรียนรู้หลักคำสอนในพระพุทธศาสนาอีกทางหนึ่งด้วย

การสวดมนต์เป็นการช่วยจำหลักธรรม
คำสั่งสอนของพระพุทธศาสนา ซึ่งในขั้นแรก
ยังไม่มีจดบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร การ
ท่องจำและสวดทบทวนก็เป็นวิธีการหนึ่ง

ซึ่งพระสงฆ์ได้แบ่งหน้าที่กัน ให้กลุ่มนั้น กลุ่มนี้ท่องจำ และสวดส่วนนั้น
ส่วนนี้ของพระไตรปิฎก ก็เป็นการช่วยกันธำรงรักษาพระพุทธศาสนาให้
ยั่งยืนสืบมา ต่อมาได้มีการรวบรวมจารึกลงในคัมภีร์ใบลานและเมื่อมีการ
พิมพ์เกิดขึ้นก็ได้จัดพิมพ์เป็นเล่มพระไตรปิฎกดังที่กระทำอยู่ในปัจจุบัน

ประโยชน์ของการสวดมนต์แปล การสวดมนต์แปลมี
ประโยชน์หลายประการ กล่าวโดยสรุปดังนี้

1. ทำให้รู้และเข้าใจความหมายของบทสวดมนต์
2. ทำให้จิตสงบเป็นสมาธิ
3. การสวดมนต์เป็นวิธีการพัฒนาปัญญาที่มีอีกทางหนึ่ง

เพราะขณะสวดมนต์ต้องใช้สติกำกับตลอดเวลา จึงจะสวดได้
ถูกต้อง

4. เป็นการเรียนรู้พระพุทธศาสนาผ่านบทสวดมนต์

5. นำมาซึ่งความเป็นสิริมงคลหรือความดีแก่ชีวิต

6. เกิดความแคล้วคลาดปลอดภัยเมื่อนำข้อคิดคติธรรม

จากบทสวดมนต์ไปปฏิบัติ

7. ทำให้เป็นคนไม่ประมาทในการดำเนินชีวิต เพราะบทสวดมนต์ที่สวดจะคอยเตือนใจให้ประพฤตินอยู่ในความดีเสมอ

ประโยชน์ของการสวดมนต์

...การสวดมนต์เป็นการระลึกถึง
พระพุทธรูปคุณ พระธรรมคุณ
และพระสังฆคุณ เมื่อจิตมีที่พึ่ง
คือคุณพระรัตนตรัย
ความกลัวก็ดี ความสะดุ้งกลัวก็ดี
และความขมพองสยองเกล้าก็ดี
ภัยอันตรายใดๆ ก็ดี
จะไม่มีแก่ผู้สวดมนต์นั้นแล...

การแผ่เมตตา

การสวดมนต์และการแผ่เมตตาเป็นกิจที่ผู้ปฏิบัติสมาธิพึงปฏิบัติ หน้าที่และข้อปฏิบัติอย่างหนึ่งของผู้ฝึกสมาธิคือ การสาธยายบทสวดมนต์ต่าง ๆ ตามที่นิยมปฏิบัติกัน อย่างน้อยที่สุดในการปฏิบัติสมาธิจะมีการบูชาพระรัตนตรัย อันเปรียบเหมือนการไหว้ครูก่อนลงมือปฏิบัติ และตามด้วยการแผ่เมตตาส่งความปรารถนาดีต่อสรรพสัตว์ทั้งหลายดังนั้น การแผ่เมตตาจึงเป็นการแสดงออกถึงไมตรีจิตต่อมิตรและศัตรู

ประโยชน์ของการแผ่เมตตา

1. หลับเป็นสุข ตื่นเป็นสุข ไม่ฝันร้ายในเวลาหลับ
2. เป็นที่รักใคร่ทั้งของมนุษย์และอมนุษย์และเทวดา

คุ้มครองรักษา

3. ไฟ ศาตรา อาวุธ ยาพิษ ไม่อาจทำร้ายได้ ไบหน่า

ผ่องใสเบิกบาน จิตตั้งมั่นเป็นสมาธิเร็ว

4. ไม่เป็นผู้หลงตาย ไม่หลงละเมอเพื่อร้องคร่ำครวญใน

ขณะที่กำลังจะสิ้นชีวิต

หลักการแผ่เมตตา เป็นหลักคำสอนสำคัญประการหนึ่ง
ในพระพุทธศาสนา เป็นหลักคำสอนเพื่อไม่ให้เกิดการแบ่งแยก ให้
มีใจกว้าง ไม่ถือเขา ถือเรา เพื่อไม่ให้เกิดการเบียดเบียนกัน เพื่อ
ภราดรภาพ คือความเป็นพี่เป็นน้องกัน เพื่อมิตรภาพ คือ ความ
เป็นเพื่อนพ้องเดียวกัน เพื่อสันติภาพ คือ ความสงบสุขของโลก
เป็นคำสอนเพื่อนมนุษยธรรม คือ ความเห็นอกเห็นใจเพื่อน
มนุษย์ด้วยกัน

การบริหารจิต

การบริหารจิตมีคุณค่าต่อการดำรงชีวิต โดยสรุปดังนี้

1. สามารถเรียนหนังสือได้ผลดี เพราะมีความจำแม่นยำ
2. ทำงานได้ผลดีทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ มีความผิดพลาดน้อย เพราะมีสติกำกับ
3. มีบุคลิกภาพดี เพราะความเป็นคนอ่อนโยน มีความมั่นคงทางอารมณ์ สุขุมรอบคอบ
4. มีผิวพรรณผ่องใส สุขภาพจิตดี

5. เป็นที่รักของคนอื่น เพราะความเป็นคนมีเมตตา ปรารถนาดีต่อ

ทุกคน

6. อยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข อยู่โรงเรียนเป็นที่รักของเพื่อนและครู อยู่ที่บ้านเป็นที่รักของพ่อแม่ อยู่ในสังคมเป็นที่รักของสมาชิกในสังคม

7. สามารถแก้ปัญหาความยุ่งยากและความเดือดร้อนวุ่นวายในชีวิตด้วยวิธีที่ถูกต้อง

8. เกื้อกูลแก่สุขภาพกาย คู่อ่อนกว่าวัย และทำให้โรคภัยของชนิดหายได้

การบริหารจิตตามหลักอานาปานสติ

การบริหารจิตในพระพุทธศาสนาเรียกว่า จิตตภาวนา คือ การอบรมจิต หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า กรรมฐาน คือ วิธีปฏิบัติ เพื่อให้จิตสูงขึ้น ประเสริฐขึ้น เป็นการไม่ปล่อยจิตให้ว่างจากงาน การคิดคืองานของใจหรือจิต เมื่อใดที่จิตว่างจากงานจะก่อให้เกิด ความยุ่งยาก ตกเป็นทาสของกิเลสที่คอยชักนำจิตให้คิดไปในทาง ที่เป็นอกุศล

การบริหารจิตหรือฝึกจิตให้เป็นสมาธิ
ด้วยวิธีอานาปานสติ เป็นวิธีที่ปฏิบัติได้ง่าย
และสะดวก เพราะทุกคนที่ยังมีชีวิตอยู่ย่อมมี
ลมหายใจอยู่กับตัวตลอดเวลา ลมหายใจจึง
เป็นเครื่องมือเจริญสมาธิที่ใช้ได้ทุกเวลา ทุก
สถานที่ และใช้ได้ในทันทีที่ต้องการเจริญอา
นาปานสติจึงไม่ต้องใช้ความคิดอะไร เพียงแต่
ใช้สติคอยกำหนดลมหายใจที่ปรากฏอยู่

การบริหารจิตตามหลักอานาปานสิทฺตนอกจากจะกำหนดลมหายใจด้วยการภาวนาว่า พุทฺโธ แล้ว ยังมีวิธีปฏิบัติแบบอื่นอีก เช่น การกำหนดลมหายใจด้วยการนับเลข เป็นต้น ขึ้นอยู่กับอุปนิสัยของแต่ละคนทั้งนี้ความสำคัญของการเจริญสมาธิอยู่ที่การฝึกให้สติอยู่ตัวทุกขณะ เพราะสติเป็นตัวกำกับจิตให้เป็นสมาธิการบริหารจิตไม่ว่าจะใช้วิธีใดก็ตาม ที่สำคัญคือการใช้สติควบคุมจิตให้นิ่ง

มาฝึกสมาธิเบื้องต้นกันดีกว่า

www.kapook.com

ก่อนฝึกสมาธิ

- 1 ชำระล้างร่างกายให้สะอาด เพื่อให้ตัวรู้สึกสบายมากที่สุด เมื่อร่างกายสงบ จิตใจก็จะสงบได้ง่ายขึ้น
- 2 อย่าตั้งใจมากเกินไป เพราะจะยิ่งทำให้เกิดความเคร่งเครียดมากขึ้น
- 3 หาสถานที่สงบ อากาศถ่ายเท จะทำให้เข้าถึงสมาธิได้เร็วมากขึ้น
- 4 พยายามตัดความกังวลทุกอย่างออกไป

ขณะฝึกสมาธิ

ขณะฝึกสมาธิ

- 1 กราบบูชาพระรัตนตรัย ระลึกถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์
บิดามารดา ครูบาอาจารย์
- 2 นั่งขัดสมาธิ นิ้วชี้ขวาจรดนิ้วหัวแม่มือซ้ายวางไว้บนตัก หลังตรง
- 3 ผ่อนคลายกล้ามเนื้อ กำหนดลมหายใจเข้าออก มีสติอยู่กับลมหายใจ
- 4 เริ่มฝึกสมาธิใหม่ๆ ควรใช้เวลาประมาณ 5-15 นาที เมื่อฝึกบ่อยๆ
แล้วจึงค่อยเพิ่มระยะเวลาขึ้น
- 5 เมื่อจะออกจากสมาธิ ให้แผ่เมตตาให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย หายใจยาวๆ
สัก 3 รอบ ก่อนลืมตาช้าๆ เพื่อเป็นการถอนสมาธิ

วิธีหายใจที่ถูกต้อง

-
- จังหวะแรก**
สูดหายใจให้ยาวถึงสะดือ
-
- จังหวะสอง**
กลั้นหายใจค้างไว้ นับ 1-5
-
- จังหวะสาม**
ค่อยๆ หายใจออกช้าๆ
ทำอย่างนี้ซ้ำกัน 3 ครั้ง

ประโยชน์จากการฝึกสมาธิ

- ส่งผลให้จิตใจผ่อนคลาย สะอาด บริสุทธิ์ สงบ
- ช่วยคลายเครียด
- ระวังอารมณ์ร้าย
- ช่วยพัฒนาให้มีบุคลิกภาพดีขึ้น
- ช่วยบำบัดโรคได้
- ทำให้จิตใจอ่อนโยนขึ้น
- ผู้ฝึกสมาธิบ่อยๆ จะมีความจำดี มีการพิจารณาในสิ่งต่างๆ

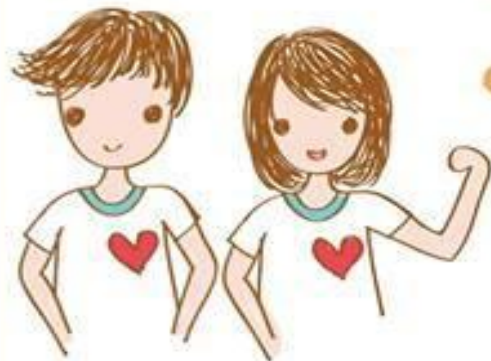

สมาธิ ทำให้สุขภาพดีขึ้น

สมาธิคือ... การที่ใจตั้งมั่นอยู่ในอารมณ์เดียว อย่างต่อเนื่อง หยุดนิ่ง ไม่ฟุ้งซ่าน ก่อให้เกิด **ความสงบ, ความสบาย และความสุข**

ประโยชน์ของสมาธิ

- **รักษาโรคภัยแรงได้**
เช่น โรคกระเพาะ ใจ โรคหัวใจ โรคผิวหนัง

- **ทำให้มีภูมิคุ้มกันต้านทานดีขึ้น**
เพราะเม็ดเลือดขาวแข็งแรงขึ้น

- **ระบบขจัดของเสีย**
ออกจากร่างกายได้ดีขึ้น

- **สุขภาพจิตดี**
มีกำลังใจในการต่อสู้
กับโรคต่างๆ

สมาธิ ทำให้เรียนดีขึ้น

สมาธิคือ... การที่ใจตั้งมั่นอยู่ในอารมณ์เดียว อย่างต่อเนื่อง หยุดนิ่ง ไม่ฟุ้งซ่าน ก่อให้เกิด **ความสงบ, ความสบาย และความสุข**

คลื่นสมองมี 4 ประเภท คือ

1. BETA WAVE

คลื่นสมองสภาวะปกติ-วุ่นวาย
ประสิทธิภาพในการเรียนรู้ต่ำ
มีความถี่สูง

2. ALPHA WAVE

คลื่นสมองสภาวะจิตใจสงบ
มีประสิทธิภาพในการทำงาน,
มีความคิดสร้างสรรค์

3. THETA WAVE

คลื่นสมองในสภาวะ
ครึ่งหลับครึ่งตื่น

4. DELTA WAVE

คลื่นสมองในสภาวะหลับลึก
มีความถี่ต่ำมากที่สุด

การนั่งสมาธิจะทำให้ ลดความถี่ของคลื่นสมอง ส่งผลให้...

เพิ่ม
ประสิทธิภาพ
ในการจำ

เกิด
ความคิด
สร้างสรรค์

เพิ่ม
ประสิทธิภาพ
ในการทำงาน

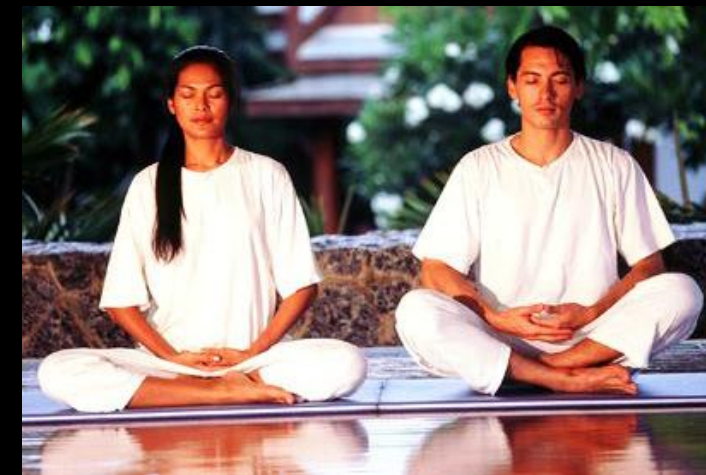
ลด
ความเครียด

การเจริญปัญญา

หมายถึง การส่งเสริมพัฒนาปัญญาให้เกิดขึ้น ด้วยการฝึกอบรม (ภาวนา) ให้เกิดความรู้และเข้าใจสิ่งต่างๆ ตามความเป็นจริง การใช้ปัญญาเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบัน เพราะเราต้องใช้ข้อมูลข่าวสาร (สารสนเทศ) เป็นพื้นฐานในการเลือก ตัดสินใจ และแก้ปัญหาทุกระดับไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา เล่าเรียน การประกอบอาชีพ

พระพุทธศาสนาได้ชื่อว่าเป็นศาสนา
แห่งปัญญา จึงมีหลักคำสอนเพื่อการพัฒนา
ปัญญาหลายวิธีการ พระพุทธศาสนาสอน
ว่าการศึกษาที่แท้จริงจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อ
มนุษย์รู้จักคิดวิเคราะห์ และวิจารณ์บน
พื้นฐานของความมีเหตุผล การคิดตามหลัก
เหตุผลดังกล่าวพระพุทธศาสนาเรียกว่า
โยนิโสมนสิกา

โยนิโสมนสิการ เป็นการคิดอย่างถูกวิธี คิดวิเคราะห์ห้อย่าง
ลึกซึ้ง เป็นขั้นตอนสำคัญในการสร้างปัญญาที่บริสุทธิ์ เป็นอิสระ
ทำให้ทุกคนช่วยตนเองได้ โยนิโสมนสิการมิใช่ตัวปัญญา แต่เป็น
ปัจจัยให้เกิดการใช้ปัญญา และทำให้ปัญญาเจริญงอกงามยิ่งขึ้นไป

การคิดแบบอุปมาอุปไมยปลุกเร้าคุณธรรม

คือ วิธีคิดที่เกิดจากการนำเอาประสบการณ์ที่ผ่านมามาคิดปรุงแต่งไปในทางที่ดีงาม เป็นประโยชน์ก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อบุคคล เหตุการณ์ และสิ่งแวดล้อมมีจิตใจสะอาดผ่องแผ้วและแสดงพฤติกรรมสร้างสรรค์ออกมาสู่สังคม

ข้อ 1 คำกล่าวที่ว่า “อิมานิ มะยยัง ภันเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอนุชชะยามะ...” เป็นคำกล่าวของศาสนาพืธีใด

1. ถวายผ้าป่า
2. ถวายสังฆทาน
3. ถวายผ้าอาบนํ้าฝน
4. ถวายเทียนจำพรรษา

ข้อ 2 การกรวดน้ำหลังจากการทำบุญนั้น ถือได้ว่าได้
ปฏิบัติตามหลักธรรมในข้อใด

1. ความเสียสละ
2. ความซื่อสัตย์
3. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
4. ความกตัญญูกตเวที

ข้อ 3 ข้อใด ไม่ใช่ สิ่งที่ได้รับจากการฝึกสมาธิบริหารจัดการ

1. ร่างกายแข็งแรง

2. มีความสุขุมหนักแน่น

3. มีความสงบ ใจเย็น

4. ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แบบทดสอบหลังเรียน

ข้อ 1 เจ้าชายสิทนต์ละเป็นพระโอรสของพระเจ้าสุทโธทนะผู้
ครองเมืองใด

1. มกธ

2. กุสินารา

3. พาราณสี

4. กบิลพัสดุ์

ข้อ 2 การบำเพ็ญเพียรทางจิตเปรียบได้กับอะไร

1. ทางสายกลาง
2. การไม่มีกิเลส
3. การตั้งเกินไปของจิต
4. การหย่อนเกินไปของจิต

ข้อ 3 เรื่องราวที่เล่าอดีตชาติของพระพุทธเจ้าเรียกว่าอะไร

1. ชาดก

2. ตำนาน

3. พงศาวดาร

4. จดหมายเหตุ

ข้อ 4 “อย่าทำชั่วนะลูก การทำชั่วแม้ไม่มีใครเห็น ผีศาจเทวดาก็เห็น และ
ตัวเราเองก็รู้เห็น” คนโบราณสอนเช่นนี้ตรงกับหลักกรรมใด

1. อริยสัจ 4
2. กฎแห่งกรรม
3. กุศลกรรมบถ
4. หิริ โอตตัปปะ

ข้อ 5 ไตรสิกขา เกี่ยวกับข้อใดมากที่สุด

1. ทุกข์

2. สมุทัย

3. นิโรธ

4. มรรคมืองค์ 8

ข้อ 6 ข้อใดจัดเป็นการถวายเป็นสังฆทาน

1. ถวายภัตตาหาร

2. ทำบุญตักบาตร

3. การถวายผ้าป่า

4. การทอดกฐิน

ข้อ 7 วันสำคัญใดเกี่ยวข้องกับพระพุทธเจ้ามากที่สุด

1. วันมาฆบูชา
2. วันเข้าพรรษา
3. วันวิสาขบูชา
4. วันอัฐมีบูชา

ข้อ 8 “หัวใจแห่งพระพุทธศาสนา” คือสมณานามของ
หลักธรรมที่เกิดขึ้นในวันใด

1. วันมาฆบูชา
2. วันวิสาขบูชา
3. วันอาสาฬหบูชา
4. วันเข้าพรรษา

ข้อ 9 องค์ประกอบใดในการทำบุญถือว่าส่งผลบุญ หรือ
ผลานิสงส์สูงสุด

1. สถานที่บริสุทธฺิ
2. ปัจจัยวัตถุบริสุทธฺิ
3. เจตนาผู้ทำบริสุทธฺิ
4. ภิกษุสามเณรบริสุทธฺิ

ข้อ 10 หลักการทางพระพุทธศาสนาสอดคล้องกับหลัก วิทยาศาสตร์ข้อใดมากที่สุด

1. กระบวนการคิด
2. การยอมรับความจริง
3. การลงมือปฏิบัติจริง
4. การแสวงหาความจริง

ข้อ 11 ข้อใดเป็นพุทธจริยวัตรที่พระพุทธเจ้า ไม่ได้ ทรงปฏิบัติในทุกวัน

1. ประทานโอวาทแก่ภิกษุสงฆ์
2. เสด็จออกบิณฑบาตตอนเช้า
3. แสดงธรรมโปรดพุทธศาสนิกชน
4. ตรวจสอบความรู้พระสงฆ์เรื่องวินัย

ข้อ 12 พระเถระองค์ใดเป็นประธานในการทำสังคายนา พระไตรปิฎกครั้งที่ 1

1. พระสารีบุตร
2. พระอานนท์
3. พระมหากัสสปะ
4. พระอัญญาโกทัตถะ

ข้อ 13 ข้อใดสอดคล้องกับกฎแห่งกรรมของพระพุทธศาสนา

1. งามเข้มในมหาสมุทร
2. บางคนทำชั่วแต่ได้ดี
3. ความบังเอิญเกิดขึ้นในชีวิต
4. ปลูกพืชโดยหอมได้ผลอย่างนั้น

ข้อ 14 “ปฐมเทศนา” เกิดขึ้นในวันใด

1. วันมาฆบูชา
2. วันวิสาขบูชา
3. วันอาสาฬหบูชา
4. วันเข้าพรรษา

ข้อ 15 วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาวันใดที่พระสงฆ์ว่า
กล่าวตักเตือนกันได้

1. วันเข้าพรรษา
2. วันวิสาขบูชา
3. วันออกพรรษา
4. วันธรรมสวนะ

ข้อ 16 เพราะเหตุใดเราจึงต้องศึกษาวันสำคัญทาง

พระพุทธศาสนา

1. เพื่อเตรียมตัวหยุดพักผ่อน
2. เพื่อจะได้หยุดทำบาปในวันนั้น
3. เพื่อจะได้ประกอบศาสนพิธีได้ถูกต้อง
4. เพื่อจะได้ละเว้นการไปเยี่ยมพระสงฆ์

ข้อ 17 ถ้าเราต้องการมีความก้าวหน้าในชีวิต ควรปฏิบัติ
ตามหลักธรรมใด

1. อริยสัจ 4

2. ครุณธรรม 6

3. มงคลชีวิต

4. กุศลจริยปฏิบัติธรรม 4

ข้อ 18 ธรรมในข้อใดช่วยให้เป็นคนดี เป็นคนอย่างสมบูรณ์

1. อริยสัจ 4

2. อิทธิบาท 4

3. พรหมวิหาร 4

4. เบญจศีล - เบญจธรรม

ข้อ 19 การแต่งกายไปงานมงคลให้ถูกต้องเหมาะสมมี ความสำคัญอย่างไร

1. เพื่อแสดงฐานะทางสังคม

2. เพื่อให้รู้ว่าเป็นผู้มีการศึกษา

3. เพื่อเป็นการให้เกียรติเจ้าของงาน

4. เพื่อแสดงให้รู้ว่าเป็นคนเรียบร้อย

ข้อ 20 การแต่งกายไปงานอวมงคลในข้อใดปฏิบัติได้ถูกต้อง

1. แต่งกายตามสมัยนิยม ทันสมัย
2. แต่งสีดำ หรือสีขาวเรียบ ๆ ไม่ฉูดฉาด
3. แต่งกายสีเรียบ ๆ ใส่เครื่องประดับพองาม
4. แต่งเครื่องแบบเต็มยศ ไม่สวมใส่เครื่องประดับ